

EXPUNERE DE MOTIVE

Încă din secolul XVIII, când primul val de slovaci s-a stabilit în România, relațiile dintre aceștia și românii din zonele unde s-au așezat au fost pașnice. Păstrarea limbii, religiei, obiceiurilor și tradițiilor a fost posibilă doar prin conjugarea eforturilor la nivelul acestor comunități a familiei, bisericii și școlii. Comunitățile slovace au venit cu graiul slovac din zona lor de baștină, aducând cu ei pe lângă inventarul minim de unelte și obiceiurile specifice legate de principalele momente ale vieții, de ciclurile anotimpurilor și de sărbătorile religioase.

Ei au fost conștienți încă de la început de necesitatea unei educații școlare în limba maternă, astfel au ridicat, paralel cu clădirile bisericilor, și edificii ale școlilor confesionale.

Au știut încă de la început că unul dintre lucrurile cele mai importante care păstrează identitatea unui popor sunt limba și cultura lui. Au încerca să țină cultura etniei vie și au încercat să faciliteze legătura cu țara de origine. Au scris în limba maternă și au reușit să contribuie la menținerea identității naționale prin păstrarea limbii vorbite vii și a scrisului în limba maternă.

De-a lungul timpului, cele două comunități, cea română și cea slovacă, au trăit împreună, oamenii învățând unii de la ceilalți. Românii au învățat slovacă, iar slovicii au învățat românește.

În condițiile în care o națiune există, în primul rând, datorită limbii, iar o sărbătoare a acesteia ar mulțumi populația slovacă din România, va supun spre dezbateră și aprobare prezenta propunere legislativă, ce are drept scop sărbătorirea limbii slovace, în data de 25 mai a fiecărui an, când pot fi organizate manifestări culturale, prezentări de cărți, precum și omagieri ale unor personalități din cadrul comunității noastre.

Inițiator:

Deputat Adrian Miroslav Merka

